

Return to Intimacy: Dream, Imagination and The Moment of Beauty

กลับมาใกล้: ความฝัน, จินตนาการ และช่วงเวลาอันงดงาม

Jeong-ok Jeon (ภัณฑารักษ์)

'Return to Intimacy – กลับมาใกล้' เป็นนิทรรศการศิลปะที่จัดขึ้นเพื่อฉลองวาระครบรอบ 10 ปีของ JeOn Art Booth ในกรุงเทพฯ และยังเป็นการจัดแสดงผลงานครั้งที่ 4 ของศิลปินสมาชิกโครงการเวิร์คช็อป

อันเปรียบเสมือนชุมชนการเรียนรู้ของศิลปินผู้รักการเขียนภาพด้วยพู่กันแบบตะวันออก

นิทรรศการครั้งนี้ประกอบไปด้วยงานจากศิลปินสมาชิก 7 คน, ผู้อำนวยการโครงการฯ, และอีก 7 ศิลปินรับเชิญ

แต่ละคนต่างมีแนวทางในการทำงานศิลปะด้วยวิธีที่ต่างกันไป ทั้งในรูปแบบงานจิตรกรรม งานพิมพ์ ภาพถ่าย และงานเซรามิกส์

สำหรับศิลปินสมาชิกแล้ว นิทรรศการครั้งนี้ยังนับเป็นโอกาสที่จะได้ประเมินผลงานของตนเองอีกครั้ง

ได้มองเห็นความก้าวหน้าอันนำไปสู่การเติบโตอย่างเต็มตัวในช่วงเวลาหนึ่งทศวรรษที่ผ่านมาบนเส้นทางศิลปะ

โดยมีผลงานจากศิลปินรับเชิญที่เข้าร่วมนิทรรศการในครั้งนี้เป็นแรงผลักดันให้สมาชิกแต่ละคนมุ่งมั่นพัฒนาทักษะทางศิลปะของตนเองต่อไป และในขณะเดียวกัน

นิทรรศการในครั้งนี้ก็เปิดโอกาสให้ศิลปินรับเชิญได้พบกับประสบการณ์การทำงานศิลปะในรูปแบบที่ต่างออกไปพร้อมๆ กัน

ผลงานที่จัดแสดงในนิทรรศการครั้งนี้ ถูกสร้างสรรค์ขึ้นด้วยแนวความคิดที่ล้วนเกี่ยวข้องกับศิลปะและชีวิต

และยังเกี่ยวพันไปถึงความรื่นรมย์ของภาพภูมิทัศน์ในจินตนาการ ความทรงจำในวัยเด็ก อัตลักษณ์ทางประเพณีวัฒนธรรม และธรรมชาติ ทั้งหมดต่างให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดเสียงจากภายในของศิลปิน (เรื่องราวอันเป็นประสบการณ์เฉพาะตัว)

และจากสภาวะแวดล้อมรอบตัว (จากชีวิตประจำวัน หรือธรรมชาติ) ผ่านออกมาทางฝีมือที่ประณีตบรรจง และอารมณ์อันสุนทรีย์

ด้วยพลังของนิทรรศการในครั้งนี้ การวาดภาพและสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแต่ละชิ้น

จึงไม่ได้เป็นเพียงสื่อที่ใช้ในการแสดงความคิดและจิตวิญญาณออกมา หากแต่เป็นการนำเอาส่วนหนึ่งของชีวิตศิลปินออกมาสร้างให้มีตัวตน

ผลงานทั้งหมดนี้ได้รับรวมพลังแห่งจินตนาการไว้อย่างสมบูรณ์พร้อม และตอบสนองต่อสัมผัสทางอารมณ์ของผู้ชมได้อย่างสงบบาง

คือ “ดอกบัว” ที่เก็บซ่อนปาฏิหาริย์แห่งความงดงามไว้ นับตั้งแต่เมื่อเริ่มเติบโต トラบจนแห่งเจา
มันมีปรัชญา และเป็นสิ่งแสดงถึงความบริสุทธิ์และคุณความดี

บุญพันธุ์ วงศ์ภักดี

ตลอดช่วงเวลาอันยาวนานที่ผ่านมา ธรรมชาติได้มอบแรงบันดาลใจและเหตุผลให้กับศิลปินในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างไม่รู้จัก
ศิลปินต่างค้นหาความหมายและความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เหล่านั้นกับมนุษย์ ด้วยการสำรวจและปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ
สำหรับศิลปินผู้เป็นที่คุ้นเคยจากการวาดภาพดอกบัวอย่าง บุญพันธุ์ วงศ์ภักดี (น. 20) แล้ว

ดอกบัวไม่ได้เป็นแต่เพียงแบบในภาพวาดเท่านั้น เกสรของมันยังเปรียบได้กับศรัทธาที่เขามีต่อธรรมชาติอีกด้วย

ในการถ่ายทอดภาพดอกบัวออกมาานั้น บุญพันธุ์มิได้เพียงแต่สร้างภาพของดอกบัวที่มีองค์ประกอบเหมือนจริงเท่านั้น

หากแต่เขายังได้พยายามเข้าถึงและนำ ธรรมชาติ ที่จริงแท้ยิ่งกว่าเพียงรูปลักษณ์ภายนอกออกมาแสดงได้อย่างน่าอัศจรรย์

ภาพถ่ายของจิตติมา เสงี่ยมสุนทร (น. 16) ก็เช่นกัน ทศนคติของศิลปินที่มีต่อสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติ ได้ปลุกพลังที่ซ่อนเร้น

และดึงสัมผัสแห่งสิ่งมีชีวิตในตัวมันออกมาให้ปรากฏ ภาพของพรรณไม้และดอกไม้ป่าที่ถูกบันทึกลงบนภาพถ่ายของจิตติมา

จึงให้ความรู้สึกคล้าย “การจ้องตา” ซึ่งสามารถสร้างความตึงเครียดระหว่างวัตถุนั้น (ต้นไม้และดอกไม้) กับผู้ที่กำลังจ้องมองมัน

(ศิลปินและผู้ชม)

ผมพยายามจัดการกับสิ่งที่สับสนยุ่งยาก อันเป็นผลจากการอยู่กึ่งกลางระหว่างสองวัฒนธรรม
ด้วยการหลอมรวมภาพของสิ่งต่างๆ ที่มีความหลากหลายเข้าเป็นหนึ่งเดียว

Jarrett Min Davis

แนวคิดอันเกี่ยวพันกับเรื่องราวของมนุษย์และธรรมชาตินั้นได้ถูกนำมาขยายความรู้สึกค้นหาตัวตนในกรอบประเพณีที่ต่างออกไป

ลักษณะเช่นนี้ถูกแสดงออกมาอย่างชัดเจนในงานของ Jarrett Min Davis (น. 6) และ Gi-ok Jeon (น. 8)

แม้ทั้งคู่จะใช้เทคนิคในการทำงานที่ต่างกัน แต่ต่างก็ค้นหาพื้นที่ของตนเองบนโลกผสมทางวัฒนธรรมที่ทั้งสองกำลังเผชิญ ภาพวาดของ

Jarrett Min Davis สะท้อนความรู้สึกสับสนจากการเป็นชาวเกาหลีที่เติบโตขึ้นในอเมริกา

เขาค้นหาตัวตนของตนเองด้วยการนำเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและลักษณะเฉพาะของชาติเกาหลี มาอยู่ร่วมกับรูปลักษณ์แบบตะวันตก ในภาพเหมือนของศิลปิน

มีเส้าไม้อันเป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมเกาหลีปักกระจายอยู่บนกองหินอันเป็นเศษซากของสถาปัตยกรรมตะวันตก มีนกประหลาด และเครื่องประดับศีรษะของอินเดียนแดง

ทั้งหมดดูราวกับกำลังสะท้อนห้วงความคิดอันชวนงงงวยที่จวนเจียนจะระเบิดของศิลปิน สำหรับ **Gi-ok Jeon** ศิลปินเกาหลีที่มาตั้งรกรากในประเทศไทย

เธอเลือกวิธีที่ตรงไปตรงมามากว่านั้นในการจับเอาสองวัฒนธรรมที่แตกต่างของไทยและเกาหลีมาเผชิญหน้ากัน

เธอนำเอาผ้าที่มีลวดลายไทยอย่าง 'ผ้าถุง' มาหลอมรวมเข้ากับเทคนิคการวาดภาพด้วยพู่กันแบบเกาหลี (เอเชียนตะวันออก)

โดยมีบุตรสาวลูกครึ่งของเธอเป็นจุดบรรจบที่เชื่อมวัฒนธรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน ด้วยการสวมผ้าถุงในลวดลายต่างๆ มาแบบบนภาพวาดเหล่านี้

ผมไม่เคยจินตนาการภาพของงานไว้ในหัว แต่เป็นความรู้สึกที่ถูกถ่ายทอดตรงจากสมองออกไปสู่ผลงาน ร่างกายของผมเป็นแต่เพียงสื่อกลางเท่านั้น

จิตติ จำเนียรไว

ภาพที่ดูราวกับจินตนาการในเทพนิยายของ **จิตติ จำเนียรไว** (น. 10) และ **ปิ่นนุช ปิ่นจินดา** (น. 14)

ได้พาผู้ชมให้หลุดพ้นออกไปจากโลกแห่งความเป็นจริง ภาพยานอวกาศและหุ่นยนต์จำนวนมหาศาล

ซึ่งเป็นของเล่นชิ้นโปรดในวัยเยาว์ของ **จิตติ จำเนียรไว** สื่อถึงห้วงจักรวาลในความฝันและจินตนาการของเด็กๆ

เป็นสถานที่ซึ่งไม่มีเวลาและขอบเขตใดๆ

สำหรับ **จิตติ** แล้วยานอวกาศและหุ่นยนต์เป็นดั่งแรงบันดาลใจที่ช่วยให้สิ่งที่เป็นไปได้เกิดเป็นจริงขึ้น... นั่นคือ... การเป็นผู้สร้าง และในขณะที่ภาพของ **จิตติ** บอกเล่าเรื่องราวความทรงจำเกี่ยวกับจักรวาลในจินตนาการในแง่มุมของเด็กผู้ชาย **ปิ่นนุช**

ปิ่นจินดา ได้ถ่ายทอดโลกในความฝันของเด็กผู้หญิงด้วยวิธีการที่ชัดเจนขึ้น ปิ่นนุชเลือกเขียนภาพของเด็กผู้หญิง ดอกไม้ ก้อนเมฆ และบ้านในสีที่สดใส เป็นบ้านแสนสุขที่เด็กผู้หญิงทุกคนฝันถึง และเช่นเดียวกับ **กฤษฎา เหลืองอาหันสกุล** (น. 12)

ที่เผยความเป็นผู้หญิงในตัวออกมารูปทรงของบ้านที่ถูกตกแต่งอย่างซับซ้อนด้วยดอกไม้อันงดงาม ความเป็นผู้หญิง... สำหรับเธอแล้ว

กรรมมารดาและบ้านนั้นสอดคล้องสัมพันธ์กันในแง่ที่ต่างเป็นที่พึ่งพิง เป็นจุดกำเนิดของชีวิต และเป็นสถานที่พุ่มพักเลี้ยงดูจนเราเติบโตใหญ่ สำหรับ **กิติก้อง ดิลกวัชรโทย** (น. 18) เลือกที่จะนำเสนอช่วงเวลาแห่งความสุขของเขาผ่านรูปทรงเรขาคณิตและสีอันสดใส

สร้างภาพให้ดูมีชีวิตชีวา ทรงพลัง

ด้วยคุณลักษณะของความอ่อนโยน รู้จักอดทน พร้อมให้อภัย ใจกว้าง และความรักนี้เอง

ที่ทำให้ผู้หญิงอยู่ในฐานะของผู้ให้เสมอมา และเป็นผู้มอบความรักและเอาใจใส่ในทุกๆ ครอบครั

กฤษฎา เหลืองอาหันสกุล

ถึงแม้ว่าศิลปินสมาชิกทั้ง 12 คน จะมิได้ถูกฝึกฝนมาเพื่อให้เป็นศิลปินมืออาชีพโดยเฉพาะ แต่ทั้งหมดก็มีบางสิ่งร่วมกัน นั่นคือ

ความหลงใหลต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะ ความสนใจต่อการวาดภาพด้วยพู่กันในแบบตะวันออก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถ่ายทอดงานศิลปะแบบเกาหลี ด้วยความมุ่งมั่นอดทน และ การฝึกฝนเป็นแรมปี

ทำให้พวกเขาได้ค้นพบอารมณ์และแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานในแบบของตัวเอง ในนิทรรศการครั้งนี้ ผลงานจากศิลปินสมาชิกทั้ง 12

คน จึงหลากหลาย และครอบคลุมตั้งแต่ภาพวาดของพระพุทธเจ้า ดอกไม้และหมวก โดยสร้างสรรค์ในรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทั้งที่เป็นภาพทิวทัศน์ ภาพเชิงนามธรรม ภาพที่หยิบยืมแรงบันดาลใจมาจากผลงานของศิลปินตะวันตก รวมไปถึงภาพลวดลายต่างๆ

ช่วงเวลาที่ยิ่งงามของดิฉัน คือเมื่อใดก็ตามที่ได้อยู่ร่วมกับศิลปะ

ศศิวิมล สนธิธรรม

ด้วยความสนใจในการเขียนภาพทิวทัศน์อันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของเอเชียนตะวันออก ภาพเขียนของ **สุชาดา ตูลยาภรณ์โชติ** (น. 41)

ได้ถ่ายทอดความงดงามของชนบทจากหมู่บ้านเล็กๆ ทางตอนใต้ของประเทศจีน เป็นความสมจริงที่ไม่ต้องเพิ่มเสริมเติมแต่ง

แต่กลับสวยงามได้ด้วยสัดส่วนของมิติ แสง เงา และการเว้นพื้นที่ว่าง และในขณะที่งานของสุชาติถูกสร้างขึ้นจากภาพในความทรงจำ **Helena Lee** (น. 36) เลือกนำเสนอภาพของทิวทัศน์ที่สร้างขึ้นโดยการหิบบีมแรงบันดาลจากผลงานชั้นเอกของศิลปินตะวันตก แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นภาพทิวทัศน์ของเมืองใหญ่ และภาพพระเยซูคริสต์ นับเป็นการผสมผสานคุณลักษณะของศิลปะตะวันตกเข้ากับการใช้สื่อและวัสดุแบบตะวันออกได้อย่างเป็นเอกลักษณ์ ในขณะที่เดียวกัน ภาพเชิงนามธรรมที่ดูงดงามเป็นธรรมชาติของ **ศศิวิมล สนิธิธรรม** (น. 40) ก็ได้นำพาผู้ชมออกค้นหารูปแบบอันเป็นแก่นแท้ของภาพทิวทัศน์แบบตะวันออก

เพราะช่วงเวลาอันงดงามนั้นดำรงอยู่เพียงไม่นาน ช่วงเวลานั้นจึงมีค่ายิ่ง

Sunny Park

ศิลปินบางคนเลือกแนวทางใหม่ๆ ในการตีความหมายด้วยปรัชญาแห่ง 'เต๋า' คำซึ่งหมายถึง หนทาง หรือ ลัทธิธรรม แม้ภาพของทางเดินที่แทรกตัวอยู่ท่ามกลางธรรมชาติของ **In-Suk Park** (น. 38) และ **Sunny Park** (น. 39) จะมืองค์ประกอบที่ดูคล้ายคลึงกัน แต่ก็ยังแฝงไว้ด้วยความแตกต่าง ในชีวิตที่เรายังมีสิ่งต่างๆ อีกมากมายไม่อาจหยั่งรู้ เปรียบได้กับม่านหมอกที่ปกคลุมไว้จนไม่สามารถมองเห็นจุดหมายปลายทางได้ เราอาจเริ่มออกเดินอยู่บนหนทางอันพรางมัวในภาพเขียนของ In-Suk Park ในท้ายที่สุดมันอาจจะพาเราเชื่อมไปถึงทางเดินที่ Sunny Park บรรจงปักกลดลายไว้บนผืนผ้าใบของเธอก็เป็นได้ จุดสิ้นสุดของทางเดินที่เราไม่อาจหยั่งรู้เหล่านี้ ไม่เพียงแต่ทำให้มันเป็นหนทางแห่งความเป็นไปได้เท่านั้น แต่มันยังอาจนำเราไปสู่หนทางสู่ความเป็นพุทธะ อันเป็นแนวคิดที่ถูกสะท้อนออกมาในผลงานของ **Min-Hee Jeon** (น. 31) ในขณะที่ **Young-Ai Kim** (น. 34) และ **Sabina Kim** (น. 33) เลือกแสดงภาพของดอกบัวที่กำลังเบ่งบานอันเป็นสัญลักษณ์แห่งพุทธภูมิ และความศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนา ลงบนผืนผ้าใบของเธอ

เป็นอีกครั้งที่ฉันได้พบว่ากำลังดูศิลปะเข้าไปในโลกแห่งศิลปะอันบ่งบอกที่มาของตัวเอง

Kyung-Ae Koo

เครื่องเบญจรงค์ของไทย เป็นงานศิลปะที่ละเอียดอ่อนและประณีตบรรจงมาก

Ae-Ja Chun

ผลงานจากศิลปินบางคนก็แฝงนัยยะไว้มากมาย ด้วยความสนใจในศิลปะพื้นบ้านแบบ 'มินฮวา - Minhwa' (ภาพจิตรกรรมพื้นบ้านของเกาหลี) **Kyung-Ae Koo** (น. 35) เลือกนำเสนอภาพเขียนที่มีนกและดอกไม้เป็นองค์ประกอบ นกที่เกาะอยู่บนหินคู่กันนั้นสื่อถึงความรักและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างคู่สามีภรรยา **Tae-Soon Jeong** (น. 32) ได้ทดลองศิลปะแบบมินฮวาในวิถีทางของเธอเอง โดยร้อยเรียงฝูงผีเสื้อหลากพันธุ์สารพัดสีลงบนผืนผ้าใบของเธอ เป็นความมีชีวิตชีวาที่ตื่นตาชวนมอง ภาพฝูงปลาและหมู่ดอกไม้ของ **Young-Hwa Lee** (น. 37) ก็นับเป็นการต่อยอดความคิดให้กับศิลปะมินฮวาในแง่ของรูปแบบ การใช้สี การจัดวาง และการใช้งานปักมาเป็นมาผสมผสาน ผลงานของ **Ae-Ja Chun** (น. 30) ก็เช่นกัน เธอนำศิลปะแบบมินฮวามาผสมผสานเข้ากับงานเซรามิกส์ของไทยอย่าง 'เครื่องเบญจรงค์' ที่มีลวดลายเป็นรูปช้าง อันถือเป็นสัญลักษณ์แห่งชัยชนะและความกล้าหาญ ด้วยการหลอมรวมระหว่างการถ่ายทอดอารมณ์ในวิถีทางของเกาหลี และการเลือกใช้สัญลักษณ์และมรดกของไทยมาเป็นแบบ ภาพเขียนของ Chun จึงสะท้อนให้เห็นความปรารถนาที่จะเชื่อมโยงทั้งสองวัฒนธรรมอันแตกต่างกันนี้เข้าไว้ด้วยกัน

ศิลปินในนิทรรศการครั้งนี้ ต่างค้นหาแรงบันดาลใจจากชีวิตที่ดำรงอยู่ท่ามกลางบริบทแวดล้อมที่ซับซ้อน ภาพ เสียง และเรื่องราวประทับใจต่างๆ ที่ได้พบเจอในแต่ละขณะล้วนมีคุณค่าต่อศิลปินและถูกนำมาถ่ายทอดลงบนงานศิลปะ ศิลปะกับชีวิตนั้นเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด

ศิลปินต่างทำความเข้าใจและจินตนาการทางศิลปะให้บริสุทธิ์ได้ก็ด้วยประสบการณ์ที่ได้พบเจอในแต่ละวัน เราคงไม่สามารถพูดได้ว่าโลกแห่งศิลปะนั้นดำรงอยู่อย่างเป็นเอกเทศจากโลกแห่งประสบการณ์ที่เราได้สัมผัสมา แต่ด้วยประสบการณ์ที่เราได้รับจากการมองเห็น ได้รับฟัง และได้รู้สึกนี่เองที่เป็นจุดเริ่มต้นของศิลปะ และทั้งยังเป็นแรงผลักดันสู่การสร้างสรรค์ ช่วงเวลาทั้งงดงามนั้นเกิดขึ้นได้เมื่อศิลปะและชีวิตได้หลอมรวมเข้ากันเป็นหนึ่งเดียว

Jeong-ok Jeon เป็นผู้ก่อตั้งและผู้อำนวยการ **Project Andini**

องค์กรอิสระทางศิลปะที่มุ่งส่งเสริมให้เกิดการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างศิลปินและสาธารณชนผ่านโครงการสร้างสรรค์ต่างๆ

เป็นผู้จัดนิทรรศการศิลปะร่วมสมัย การนำเสนอสื่อวิดีโอออนไลน์ รวมทั้งงานวิจารณ์ผ่านงานเขียนและการอภิปรายในที่ต่างๆ

เธอสำเร็จปริญญาโททางด้านศิลปะ สาขางานไฟเบอร์ จาก **Savannah College of Art and Design** ในจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา (2001)

ปริญญาตรีทางศิลปะในสาขาวิชาเดียวกัน จาก **Ewha Womans University** ในโซล (1997)

และขณะนี้อยู่ในระหว่างศึกษาปริญญาโททางด้านปรัชญา จาก **George Mason University** ในแฟร์แฟกซ์ เวอร์จิเนีย (2011) จากทุกๆ

ผลงานที่ผ่านมา เธอให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อกระบวนการและความพยายามที่สอดประสานกันจากศิลปะแขนงต่างๆ และสื่ออันหลากหลาย ซึ่งได้รับการตอบรับ และได้ร่วมงานกับองค์กรทางศิลปะและวัฒนธรรมหลายแห่ง แกลเลอรี ศิลปิน และจากบุคคลต่างๆ และเมื่อไม่นานมานี้

เธอได้เป็นภัณฑารักษ์ร่วมในการจัดแสดงนิทรรศการศิลปะเฉพาะที่มีชื่อว่า **Puzzling (a) Space** ที่ **Hillyer Art Space** ในวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อปี 2010 ซึ่งงานนี้ได้ถูกกล่าวถึงใน **Washington Post** ไว้ในฐานะ “งานเปิดแกลเลอรีที่ดีที่สุดในปีล่าสุด และเป็นหนึ่งใน “อีเว้นท์ที่ดีที่สุด” ในวอชิงตัน ดี.ซี.”

เธอยังเป็นผู้คัดสรร และจัดงานนิทรรศการศิลปะ งานเปิดตัวสตูดิโอ งานสัมมนาและพูดคุยกับศิลปิน และงานแสดงด้านศิลปวัฒนธรรม ที่จัดขึ้นโดย **US-**

ASEAN Film & Photography Festival (ในวอชิงตัน ดี.ซี.), **i,Booth Art Gallery & Studio** (กรุงเทพฯ), **SSamzie Space** (โซล),

และอาคารจัดแสดงงานของประเทศเกาหลีในงาน **Venice Biennale** ครั้งที่ 50 (เวนิส) ข้อมูลเพิ่มเติม www.projectandini.org /

jeongok.jeon@projectandini.org